

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

14. Vtrum pueri ante septennium possint aliquando Sacramentum Confirmationis accipere? Et an sit peccatum mortale confirmare infantem ante septennium sine aliqua causa justa? Ex p. 3. tr. 4. es. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

firmationem ministrare ejusmodi infantibus, si commodè fieri possit, quia quamvis non sint professuri fidem coram Tyranno, recipient gratiam sanctificantem, cui major gloria respondebit, & non est cur tanto beneficio priventur. Ita ille, & ante omnes Magister omnium, D. Thom. in 2. 2. q. 72. art. 8. ad 4. quem citat, & sequitur Layman lib. 9. tract. 3. cap. 5. num. 3. cum Sancto in select. disp. 40.

3. Non desinam tamen hic obiter adnotare, quòd confirmare infantes non est prohibitum, etiam sine causa. Ita Hurtadus de sacram. confirm. difficult. 10. & Granadus ubi supra.

RESOL. XIV.

Utrum pueri ante septennium possint aliquando Sacramentum Confirmationis accipere?
Et an sit peccatum mortale confirmare infantem ante septennium sine aliqua justa causa? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 19.

Sup. aliquibus causis huius §. 1. in Ref. seq. & in tom. 3. tr. 1. ex Ref. 10. §. Non desinam. & vide etiam §. Sed rem. Sup. hoc tertio in Refol. præterita, & in aliis ejus primæ not.

§. 1. **P**osse interdum ante dictam ætatem Sacramentum hoc licitè suscipi, docet Paulus Layman in Theol. mor. lib. 5. tractat. 3. cap. 5. n. 2. Primò, si manifestum sit puerum ante ætatis septennium usum rationis præditum esse. Secundò, si non confirmatus, diu non habiturus sit occasionem Sacramenti accipiendi. Tertio, si puer in periculo mortis existens opportunè istud Sacramentum consequi possit. Quarto, si Diocesis consuetudo vigeat, ut pueri ante dictam ætatem confirmantur. Ita Layman, vide etiam Villalobos in summ. tom. 1. tract. 6. difficult. 6. num. 1. Eillucium tom. 1. tract. 3. cap. 2. num. 36. Sylvium in 3. part. q. 72. art. 8. & alios.

2. Sed quæres, an sit peccatum mortale confirmare infantem ante septennium sine aliqua justa causa ex supradictis? Respondeo negativè cum Didaco Nugno in 3. part. quest. 72. art. 8. concl. 4. ubi sic assent. Non est peccatum mortale confirmare infantes ante usum rationis. Probatur; quia etiam DD. tenentes non esse infantes confirmandos ante septennium, solum dicunt hoc non convenire. Deinde probatur, quia cum dispositio non sit ita necessaria ad hoc Sacramentum, non videtur res gravis, quod conferatur infantibus, quando neque habent dispositionem, neque etiam impedimentum.

RESOL. XV.

An infantes filij Principum, vel si periculum mortis imminet, vel ob alias honestas causas ante usum rationis possint ab Episcopo confirmari?
Et an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & usum rationis?
Et an sit licitum confirmare non solum amentem, qui aliquando usum rationis habuit, si alioquin non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis, sed etiam perpetuò amentes, atque adeo etiam illos, qui sunt in articulo mortis constituti?
Et notatur, quod Episcopus non est damnandus de peccato, si hoc facere permittat. Ex part. 3. tr. 6. & Misc. 2. Ref. 93.

§. 1. **A**ffirmativè respondeo cum Tannero tom. 4. disp. 4. quest. 4. dub. 2. n. 37. ubi sic assentit. Colligitur ob honestas causas decenter quoque infantes nonnunquam confirmari posse, ut si propter distantiam rariùs in eo loco confirmet Episcopus, si filius Principis sit, si periculum mortis imminet infanti, &c. Ita ille, qui citat Henriquez, & Suarez.

2. Nota tamen hic obiter, ut alibi notavimus, per se loquendo non esse peccatum confirmare infantes ante usum rationis, ut signat D. Thomas in 3. part. q. 77. art. 8. ad 2. & expressius in 4. sent. dist. 7. q. 3. art. 2. quest. 2. Alensis in 4. part. q. 28. membr. 2. & 3. Bonaventura in 4. dist. 7. art. 3. q. 1. Richardus art. 3. quest. 2. Gabriel art. 3. dub. 7. Petrus Sotus lect. 2. de confirmat. & alij. Confluit tamen est, ut infantes non confirmantur ante usum rationis, ut probant communiter DD. & Ecclesia consuetudo, quam tamen sub peccato non obligare existimat Suarez, quem citat, & sequitur Tannerus ubi supra.

3. Nota etiam non solum licitè confirmari amentem, qui aliquando rationis usum habuit, si alioquin non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis, sed etiam perpetuò amentes, atque adeo etiam illos, qui sunt in articulo mortis constituti, quidquid in contrarium asserat: Emanuel Sà ver. confirmatio, & Valentia q. 2. punct. 2. & alij, & ita docet Henriquez, Suarez cum Tannero loc. cit. n. 39. & ego alibi. Sed quia, ut diximus, nonnulli Theologi oppositum sentiunt, non est Episcopus damnandus de peccato, si hoc facere prætermittat.

RESOL. XVI.

An perpetuò amentes sint confirmandi?

Et inferitur licitum esse confirmare amentem, qui aliquando usum rationis habuerit, si alioquin non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis.
Et an, secluso scandalo, & contemptu, non peccet mortaliter, si quis Sacramentum Confirmationis non accipiat, etiam si ad recipiendum illud adsit notabilis negligentia? Ex p. 3. tract. 4. Ref. 20.

§. 1. **N**egativè respondent Valentia tom. 4. disp. 5. q. 2. punct. 2. Sà ver. Confirmatio, n. 5. Chamerota de Sacram. tr. 3. c. 6. dub. 3. Sotus in 4. dist. 7. q. unic. art. 8. Ledesma in summ. tom. 1. de Sacram. confirm. c. 7. in fine, & alij; quia hoc Sacramentum datur ad militandum in vita spiritali, sed amentes non sunt capaces talis militiae, Ergo neque Sacramenti.

2. Sed contrariam sententiam omninò sustinendam esse puto cum Zambrano de cas. tempore mortis, cap. 2. dub. 5. n. 3. Nugno in 3. part. q. 72. art. 8. concl. 7. Pitigiano in 4. sent. tom. 1. dist. 7. q. 1. art. 8. Villalobos in summ. tom. 1. tract. 6. difficult. 6. num. 2. Layman in Theol. Mor. lib. 5. tract. 3. cap. 5. num. 3. Fillucio tom. 1. tract. 3. cap. 2. n. 38. Sylvio in 3. p. q. 72. art. 8. Suarez in 3. part. t. 3. disp. 35. sent. 2. Coninch. de Sacram. q. 72. art. 8. n. 83. & alij. Et ratio est, quia non debent privari gratia hujus Sacramenti, & per accidens est nunquam esse spiritaliter pugnatos. Datur etiam hoc Sacramentum, ut augeatur gratia, cujus effectus amentes sunt capaces, expeditque ut conferatur illis ut habeant majorem gloriam. Ex quibus patet responsio ad argumentum contrariæ sententiæ.